

Кохала ся мати сном,
Як квіткою в гаї,
Кохала ся... а тм часом
Батько умирає.
Остала ся удовою,
Хоч і молодую,
І не одна, та все-ж тяжко...
З горем та нудьгою
Пішла вона до сусідів
Поради просити...
Присудили сусідоньки
У наймах служити.
Ізнищіла, ізмарніла,
Кинула господу,
Пішла в найми... не минула
Лихої пригоди.
І день і ніч працювала,
Подушне платила,
І снові за три копн
Жупанок купила,
Щоб і воно, удовинне,
До школи ходило.

Ой талане, талане
Удовинний, поганий!
Чи ти в полі, чи ти в гаї,
Обідраний цигане,
З бурлаками гуляєш?
Тече вода і на гору
Багатому в хату;
А вбогому в яру треба
Криницю копати.
У багатих ростуть діти —
Вербки при долині;
А у вдовин одним одно,
Та й те, як билина.

[III.]

Діждала ся вдова долі,
Зросту того сина: